

Časopis o naší škole

Číslo 8, leden, únor 2018

Úvodník

Osudové osmičky

Již měsíc máme rok 2018. S tímto datem je spojena mnohá očekávání, napětí.

Když se podíváme do našich českých dějin, tak rok končí osmičkou je pro nás příznačný na velké změny, ať v kladném či záporném smyslu. Zde přináším krátký přehled za pomoci různých webových stránek:

- 1108 - vyvraždění Vršovců
- 1158 - korunovace Vladislava II. českým králem
- 1278 - bitva na Moravském poli
- 1348 - založení pražské (později Karlovy) univerzity a Nového města pražského
- 1378 - úmrtí Karla IV.
- 1458 - volba a korunovace Jiřího z Poděbrad

- 1618 - české stavovské povstání, začátek třicetileté války
- 1648 - Švédové v Praze, konec třicetileté války
- 1848 - revoluční rok (svatodušní bouře)
- 1918 - vznik Československa
- 1938 - Mnichov
- 1948 - komunistický puč
- 1968 - Pražské jaro, okupace

Jen co se 20. století týká, jsou osmičkové roky velmi, velmi vážné. Doufejme, že po letošní prezidentské volbě nebudeme přepisovat dějiny a letošní rok se nezařadí mezi osudové osmičkové roky.

Je také ovšem hezké, že některá letošní výročí jsou spojena s otcem vlasti Karlem IV.

Připomínejme si tato i jiná výročí, učme se od našich předků. Je v tom skrytý poklad naší státnosti, našeho národa a nás všech.

Krásný jubilejní rok

Co najdete v tomto čísle:

Soutěž o ceny		str. 2
Etika vs. etiketa		str. 2
Dvojitá tvář ledna	P. Pešek	str. 3
Rok 2018	H. Kratochvílová	str. 4
Rok 2018 přání	7.B	str. 4
Chyť moře	M. Piskačová	str. 5
Zavři oči	O. Maštera	str. 5
Zavři oči	E. Havlová	str. 5
Fido se umí postarat	V. Lošonský	str. 6
Básně z pololetních prací	7.A, C	str. 6

Státní znak Československé republiky (1918—1938)

Pozn. Fotografie a obrázky použité v tomto čísle jsou z archivu Petra Peška, archivu „strýčka Googla“ a wikipedia.

Děkujeme, -red-

Soutěž

Sliby se mají plnit. Při zakládání časopisu jsme slíbili, že se pokusíme zařazovat i soutěž o různé ceny. V tuto chvíli slib plníme a úkol je tady.

Jedná se o úkol ze zeměpisu:

„Na kterém vrcholu najdeme tyto sluneční hodiny spolu se zvoničkou?“

Své tipy posílejte na adresu:

casopis.d11@seznam.cz

První správná odpověď bude odměněna **knihou**, dalších 5 malou sladkostí.

Tak pište a neváhejte.
Dnes je to poměrně jednoduché, tak nápověda nebude.

Některá z našich redaktorek nám poslala tento text o etice a etiketě. Jelikož jsem si smazal autora, nevím, která z nich to byla a moc se omlouvám, že ji neuvedu.

- red-

Etika vs. Etiketa

Zajímavá historie

Často se to plete, a to proto, že slovo etiketa má opravdu dva významy. Vzniklo ze staroněmeckého sticken, což znamenalo napichovat. Říká se, že první pravidla pro společenské chování zavedl zahradník krále Ludvíka XIV. Šlechtické páry ve Versailles mu každou noc při svých radovánkách zváleli pečlivě udržované záhony, a tak na trávník napíchal cedulky s pravidly, jak se v zahradách chovat. Ze staroněmeckého sticken se vyvinulo francouzské etiquette a z toho etiketa. Vidíte, je to jak ta cedulka, tak pravidla společenského chování.

A etika? To je nauka o morálce, o mravnosti, to je filozofická disciplína, na ranní povídání přece jen trochu náročná.

V dětské písni, kterou napsal Pavel Jurkovič, se zpívá:

„Leden je měsíc plný ledu,
únor zavolá skřivánka,
březen dá první lžičku medu,
v dubnu se čistí studánka, ...“

To bývaly časy, když byl svět podle řádu a nevymykalo se. Kdy naposledy byl leden plný ledu? Loni byla zima u nás v dolině celé 2 týdny. Chodili jsme bruslit na rybník, dováděli ve sněhu, užili si sáňkování. Od února jsme již měli jaro s menšími výkyvy zimy. A tak je to poslední roky stejné.

Letos to vypadá, že se zima vyřádila v minulém týdnu. 2x jsme si zasáňkovali, postavili dva sněhuláky a měli radost, že je bílo. Včera (v neděli 28.1.2018) jsme se vydali s rodinou na procházku. Nestačili jsme se divit. V nedalekém „lesíku“ bzučely včely na rozkvetlých jívách, v dobrovodských zahradách kvetly lísky—ano, můj alergický nos a oči se nemýlily— a náš syn se ptal, jestli už je jaro, když kvetou i sedmikrásky a tráva se začíná zelenat. Skřivánky a kosi ohlašovali jaro už v půli ledna.

Ne, není jaro. I když. Teď, když píš tento text, je venku jasno a teploměr ukazuje jarních 12 stupňů. Vráť se nám ještě zima? Prý ke konci týdne. Uvidíme.

Přesto všechno, užívejme si každý den, ať je jakýkoli.

Petr Pešek

Dvojí tvář ledna

ne 28.ledna 2018 , 15:30

Víte, co sobě i nám přeje 7. B do roku 2018?

Pro sebe by si přáli nejčastěji zdraví, štěstí, a lásku, zdravé a spokojené rodiče, dobrý prospěch, úspěchy ve sportu nebo umělecké činnosti, dobré kamarády včetně čtyřnohých, chlupatých nebo těch s dlouhou hřívou, také to, aby třída zůstala pohromadě a všichni dorazili bez stresu do deváté třídy a pochopili smysl svého života. Také citovali slova ze známé písničky, že nemít prachy – nevádí, ale zažít nudu – jó, to vadí...

Pro nás všechny pak mají také pěkná přání – aby se nám plnily naše sny, aby našim rodičům, přátelům a vůbec všem lidem nechybělo štěstí, zdraví, aby všichni měli střechu nad hlavou a dost jídla, aby každý potkal svoji lásku, aby lidé neválčili, neubližovali jeden druhému, aby svět byl spravedlivý a zlo bylo po zásluze potrestáno a dobro odměněno, také aby všechny děti mohly chodit do školy a jejich učitelé měli pevné nervy.

Hezké, že? Kéž by osud přáním našich sedmáků popřál sluchu...

Ještě jednou hodně štěstí nám všem, všem lidem dobré vůle

přeje 7.B a Helena Kratochvílová

Rok 2018

Nový rok..

....je časem nadějí, plánů, začátků a předsevzetí. Někdy mi je ale trochu líto, že ony plány a předsevzetí vztahujeme hlavně sami k sobě, ke svým potřebám.

Po prvním infarktu přestáváme kouřit, osobní váha s hrozivým povánočním číslem nás vede k tomu, že se přecházíme na výživu planktonem, žáci se začínají učit v blahé naději, že zachrání za týden to, co několik měsíců s veselou myslí zanedbávali věnujíce se raději počítačovým hrám...a tak bychom mohli pokračovat. Tím nechci říct, že snaha zlepšit vlastní život je špatná, naopak, jen bych si přála, abychom k těmto snahám přidali ještě jednu: zkusme si v tomto roce dělat častěji radost navzájem, třeba jen maličkostmi. Pozdravit se s úsměvem, vynechávat slova typu debil a idiot, zalít květinu, která sice není naše, ale je suchá, ochotně odnést knížky i učiteli, který nás neučí a už ani učit nebude – třeba proto, že už nejsme žáci prvního stupně, nesmát se slzičkám druhého, ale podat mu kapesník, pomoci starému člověku v autobuse nebo na přechodu, snažit se, aby nad naším hněvem slunce nezapadalo...Je nás tady v naší škole skoro sedm set. Sedm stovek maličkých radostí, to už by bylo hodně znát. A pak, schopnost dělat radost druhým je nakažlivá. Jen zkuste několikrát pozdravit mrzutého souseda – je tu veliká šance, že se jeho mrzutost bude vytrácet...

Nu a v našem městě žije sto tisíc lidí. Sto tisíc těch, kteří si mohou udělat dny lepšími. To je krásná představa, že? Ale někdo musí začít. Proč ne my? Teď, když nový rok začíná. On totiž dlouho novým nebude, každým dnem se jeho čas krátí, stejně jako nám. Tak až se s ním za jedenáct měsíců začneme loučit, kéž to můžeme udělat s hrdostí na to, že jsme letos dokázali něco víc.

Hodně krásného vám všem nejen v tomto roce přeje

Helena Kratochvílová

Karel IV. (1316 – 1378)

Literární pokusy našich žáků

V letošním ročníku již tradiční literární soutěže dosáhla vynikajícího úspěchu žákyně 8. C Michaela Piskačová. Odborná porota složená ze členů Jihočeského klubu Obce spisovatelů posuzovala letos 150 prací žáků základních škol a gymnázií z celého Jihočeského kraje.

Text naší žákyně byl zařazen do sborníku, který obsahuje 16 nejzdařilejších prací 8. ročníku soutěže.

Samozřejmě otiskujeme v plném znění a gratulujeme.

Chyť moře

Michaela Piskačová, 8.C

Zavři oči, jsi ve tmě. Pohybují se tam bílé a barevné jiskřičky, tančí, vzdalují se, zhasínají. Zhluboka se nadechni.

Cítíš známou, krásnou, ale přesto neveselou vůni sálající z moře a písku. Jako by ve dne zahynul živý tvor. Máš pocit viny. Tak silný, že tě to děsí ve snech. Utíkáš. S pocitem, že chceš utéct všemu, co je v tvém životě zlé. Utíkáš, míš i své milované kamarády, nezastavuješ se. Všechny pocity se jakoby přetvřily v tvé milované blízké, ve které tak doufáš. Běžíš rychleji, ale je to nad tvoje síly. Padáš. Už nezvládáš utéct všemu zlému. Zlým lidem.

Doběhnou tě, smějí se, ubližují ti...

Ležíš v černém sopečném písku, daleko od domu. Probouzíš se už za divného, až přehnaně moc slunečného dne. Ležíš, koukáš do nebes a snažíš se dohlédnout do hlubokého dalekého vesmíru. A v hlavě ti létají nesmyslné myšlenky. Rychle, ale přesto pomalu. Nedokážeš se soustředit ani na jednu z nich. Když se je snažíš chytit, tak ti protečou mezi prsty jako voda. Voda z moře. Ale přece - pár kapek ti na dlaní zůstane. Prodíráš se zachycenými myšlenkami. Zarazíš se nad krásnou vzpomínkou nebo spíše nad vzpomínkou na sen. Láká tě udělat z toho realitu. Konečně přicházíš na způsob, jak žít na jednom „kusu hlíny“ s lidmi, pro tebe spíše monstry. Vše, co ti ubližuje, škrtáš ze svého života. Je jedno, jestli jsou to věci, lidi nebo myšlenky, ale prostě a jednoduše je odstraníš.

Ještě se nám dostaly do ruky 2 texty na téma „Zavři oči“. Přeji krásné čtení.

Zavři oči

Ondřej Maštera, 8.C

Zavři oči. Jsi ve tmě. Cítíš vůni dřeva a smůly. Bosky našlapuješ tiše v měkkém mechu, který zde vytváří zelený koberec, kam jen dohlédneš. Visuté stromy nad tvou hlavou šelestí a kývají se ze strany na stranu jako gumové pendreký.

Opět něco zaslechneš v křoví, slyšíš zahoukat sovu, která vzlétne a zmizí ve tmě, která už vše pohltí.

Jdeš dál, aniž by ses něčeho bál. Jen se občas ohlédneš za sebe a zahlédneš mihotající se světla v oknech statků a rodinných domů, které se pomalu zmenšují a postupně mizí.

Pokračuješ dál a dál a najednou začneš být unavený. Začínají ti padat víčka, jsou těžší a těžší. Tak si lehneš do suchého listí, které je všude kolem tebe. Přikryješ se svojí péřovou bundou a naposledy se rozhlédneš po tom nádherném rozpínajícím se lese. Pomalu usínáš.

Zavři oči

Evelína Havlová, 8.C

Zavři oči. Jsi ve tmě. Pohybují se tam bílé a barevné jiskřičky. Tančí, vzdalují se, zhasínají.

Zhluboka se nadechni. Cítíš vůni růží. Ateliérem proběhl letní vánek. Otevíráš dveře. Stojíš před nádhernou zahradou. Vyjdeš ven. Vnímáš vůni rozkvetlého šeříku. Jdeš dál. Jsi šťastná. Najednou uvidíš statný dub. Je překrásný. Pod ním je bílá lavička. Zasníš se. Cítíš vůni jahod. Posloucháš šumění listí.

Najednou si k tobě někdo přisedne. Lekneš se. Je to vrásčitý pán. „Krásná vůně, vidíte?“ řekne stařík.

„Ano“ odpovíš, ale je v tobě malá nedůvěra. „Nebojte se mne,“ uklidňuje tě. Stále si ho prohlížíš. Muž je elegantně oblečen. Na sobě má bílou košili, rudou kravatu a černé sako. Černé kalhoty a lakýrky. Všimneš si, že má spoustu prstenů.

Starý pán začne vyprávět. Vypráví o krásném světě. O zelených loukách, temných lesích a nádherných studánkách. O velkých motýlech, skřítcích a dalších podivných tvorech.

Rozloučíš se a odcházíš. Užíváš si letního vánku. Začíná noc. Je ti krásně. Najednou slyšíš výkřik. Ztuhneš, máš strach. Opatrně se otáčíš. U nohou ti leží muž. Starý a vrásčitý. S dýkou v srdci. Až podle prstenů poznáš, kdo to je...

Literární pokusy našich žáků

Fido se umí postarat

Vojtěch Ložonský, 6.C

Jednoho krásného letního odpoledne se pes Fido rozhodl, že vyvenčí svého páníčka. Dovolil mu, aby si s sebou vzal i osobní zbraň, kterou měl jaksepatří řádně registrovanou a vlastnil i zbrojní průkaz, protože byl řádným členem mysliveckého spolku. Páníček se zaradoval, svátečně se oblékl, hodil flintu přes rameno a čekal u dveří na Fida.

Fido se rozhodl jít k nedalekému rybníku Kachníku. Rybník byl pověstný tím, že u něj létaly pečené divoké kachny přímo do úst. Ten den však kolem letěla jen kachna živá a Fido páníčkovi nařídil, aby kachnu sestřelil.

Myslivec zamířil a vystřelil. Kachnu však minul. Protože Fido nechtěl, aby páníček zůstal bez večeře, zašťekal tajné zaříkadlo: „Haf, haf, hafy, haf, ať je z kachny dobrý blaf.“ V ten moment se kachna zřítla jako omráčená do rybníka.

Protože slovo myslivec, je vyvozené od slova mys-

let, myslil si myslivec, že kachnu trefil. Fido ho při tom nechal.

Skočil za kachnou do rybníka a kromě kachny, vytáhl z vody i štika. V té studené vodě totiž Fidovi došlo, že je to potřeba. Páníček má přeci velmi vysokou hladinu cholesterolu v těle, a proto by měl jíst zdravěji. Fido byl totiž nejen pes chytrý, ale i lakomý a nechtěl se s páníčkem o kachnu dělit.

Ten den skončil pro oba úspěšně. Spokojený byl pes Fido i vyvenčený myslivec.

Něco málo básniček z pololetních prací

Tahle pololetka krev mi pije,
tvrdí zoufalá Natálie.

Pan učitel přede mnou sedí,
ruce s tužkou se mi chvějí.

Nechci pětku dostati,
musím báseň skládati.

Natálie Rossmannová, 7.A

Byla jedna holka,
říkali jí Nelly.

Ona byla tak moc hloupá,
že si nepamatovala ani slovní druhy.

Nela Exnerová, 7.C

Na hřišti potkala jsem Leničku,
dala mi ozdobnou skleničku.

Já jí dala hrníček,
byl na něm roztomilý koníček

Lenka Šimková, 7.A

Mé jméno je Amelie,
s ničím se to nerýmuje.
Sedím pořád tady,
verše dávám dohromady.
Myslím, že to budu mít,
tak ahoj, už musím jít

Amelie Veselská, 7.C

Uzávěrka dalšího čísla:

pátek 9. 3. 2018

Časopis **D11**, vydává vlastním nákladem ZŠ Dukelská,

České Budějovice, www.zsdukelska.cz

Řídí redakční rada pod vedením Mgr. Petra Peška

e-mail pro zasílání příspěvků: casopis.d11@seznam.cz nebo
petr.pesek@zsdukelska.cz